

bliver given. Jeg vil bede, at man itide tænker paa, hvad Følgen kunde blive af, at man forsølger det System, man mulig har indladt sig paa, gennem alle dets Konsekvenser, og derfor holder tilbage itide. Sker det ikke, ja, saa maa man sige: De den, fra hvem Forargelsen kommer.

Man gjør mig opmærksom paa, hvad jeg har overset, fordi jeg ikke har havt Leilighed til at gennemgaa Forhandlingerne ved 3die Behandling af Finantsloven i Folkethinget (En Stemme: De ere ikke trykte). Nei, de ere ikke trykte i Tidenden, jeg har kun mine Efterretninger om dem fra Bladene, og jeg har da ikke været opmærksom paa, at man ved 3die Behandling i Folkethinget har forandret Formen for Lønningsstillagene. Jeg er taknemmelig, fordi man har gjort mig opmærksom derpaa, og givet mig Anledning til at berigtige dette Punkt. Jeg haaber imidlertid, man vil undskylde mig min Feiltagelse.

Formanden: Det ærede Medlem kan vist meget let finde Undskyldning. Jeg maa dog bemærke, at den paagældende Del af Forhandlingerne er trykt, men jeg kan godt forstaa, at ærede Medlemmer ikke have havt Leilighed til i sidste Dieblit at gjøre sig bekendte dermed.

Fischer: Det være mig tilladt at nævne, hvad der fra min Side er gjort for at blive bekendt med Forhandlingene. Jeg var her i Gaar Eftermiddags og tog Tidenden med for at læse Forhandlingerne, thi man maa jo ogsaa have Tid til at læse og overtenke, hvad man har læst. Jeg fandt imidlertid paa min Plads kun den første Dags Forhandlinger, og det ikke engang fuldstændig; alt det Øvrige manglede.

Det andet Spørgsmaal, jeg tillod mig at henpege paa, er det fgl. Theaters Stilling. Helldigvis er det en mindre alvorlig Gjenstand, som man kan tale om i en anden Tone end om den foregaaende. Det er jo nu blevet nødvendigt, at det fgl. Theaters Budget bliver fastsat ved nærværende Finantslov. Saa, nødvendigt er det da i Grunden ikke, thi det vilde være langt heldigere at ordne Theaters Stilling ved en særlig Lov, men eftersom dette ikke har været til at opnaa, er det nødvendigt, at Theaters Budget nu fastsettes ved Finantsloven, og at der tages Bestemmelse om, hvorledes der bliver at forholde med Hensyn til Theaters Gæld til Sorø Akademi. Her kommer der nu et Spørgsmaal af almindeligere Natur frem, det nemlig, hvorledes det er at opfatte, naar et Budget voteres for en Anstalt, der drives for Statens Regning. Theatret har, som bekendt, en relativt Selvstændighed, idet det faar et bestemt Tilskud af Statskassen, men er dog et Statsinstitut, og tilsidt drives det for Statens Regning. Det er fremdeles overadt Kultusministeren at bestemme

Budgettets Enkeltheder, og kun nogle Poster optages paa Finantsloven. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet: Sivilken er Ministerens Stilling lige overfor et saadan Budget. Dette faar en stor praktisk Betydning i Dieblirket, idet nemlig den høitærede Kirke- og Undervisningsminister har indlaaet sig for at modtage Budgettet i den Enkeltelse, hvori det er budt ham. Man har i Folkethinget gjort Regning paa at faae en større Indtægt af Theatret, end Ministeren har beregnet, at der kan tilveiebringes; man har gjort Regning paa, at Gjælden til Sorø Akademi kan baade forrentes og afkrages ved Hjælp af Indtægterne. Men dersom dette nu ikke kan ske, hvad skal saadant høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet gjøre? Det vil dog tilsidt blive Spørgsmaalet. Theatret er ikke det eneste Statsinstitut, som drives for Statens Regning. Vi have flere af samme Bestaaffenhed, og vi have derfor Analogier andet Steds fra for, hvorledes man maa opfatte en saadan Bevilling. Lad os f. Ex. tage Veterinær- og Landbohøjskolen. Der er paa dets Budget opsørt en Indtægt fra Kuranstalterne, og denne Indtægt, omtrent 15,000 Kroner, er beregnet til Fradrag i Udgifterne ved Veterinær- og Landbohøjskolen. Men lad os nu antage, at Pengene ikke kom ind, lad os antage, at der inddræffer et Aar med en fortrinlig Sundhedsstilstand for Husdyr, og at man istedetfor 15,000 Kr. kun faar 5,000 ind. Hvad vilde saa ske? Saa, hvad skulde der ske? Naar Pengene ikke komme ind, komme de ikke ind, Andet er der ikke at sige, og saa kan den virkelige Indtægt ikke, saaledes som beregnet, fradrages i Udgifterne; saa maa Staten bære disse Udgifter med, det er en ganske simpel Sag. Jeg forudsætter naturligvis, at der ikke fra Bestyrelsens Side er stet nogen Forsømmelse i Henseende til Anstaltens Drift. Det Samme maa aabenbart være Tilfellet med Driften af Theatret. Her er Hovedindtægten beregnet at indkomme fra Forestillingerne, og den afhænger altsaa af, om Theatret besøges nogenlunde i det Omfang, man har tænkt sig. Det viser sig jo nu, at Folkethinget har tænkt sig et langt stærkere Besøg i det kongelige Theater end det, Ministeren har troet at kunne paaregne. Men sæt, at Indtægterne ikke svarede til Beregningen, hvad saa? Saa, saa er det jo klart, at Theatret ikke kan afholde hverken Renter eller Afdrag; det kan der ikke være nogen Tvivl om. Jeg ser egentlig ikke, hvad der er at tvistes om i dette Spørgsmaal. Man har skrevet mange Aar fulde af Dplysninger og Betragtninger om denne Situation. Jeg tror, at man kunde have sparet sig en meget væsentlig Del deraf, thi der kommer ikke et eneste Menneffe mere i Theatret paa Grund af, hvad man har skrevet derom. Indtægten bliver altsaa ikke større for det, og der bliver ikke flere Penge til at raade over; ere Pengene ikke tilstrækkelige, kan man ikke betale Afdrag, thi Ingen har dog tænkt paa, at det skulde være